

Gospel Riders

-moottoripyöräkerho ry

41. vuosikerta

Jäsenlehti 4/2021

www.gospelriders.fi

Pääkirjoitus

Jukka Parkkinen

Päätoimittajan matkassa

Menneen kesän aikana tein retkiä, joiden aikana pohdin omaa elämääni. Katsoin usein ympärilläni ja yritin katsoa maailmaa myös niin, että näkisin, miten toiset elävät, ja miten he kokevat eri tavoin saman asian. Olen usein kyllästynyt meihin jo vanhoihin ihmisiin — sellainen kun jo olen, 64-vuotias. On paljon niitä, jotka kertovat muistoja ja kokemuksia ajatuksella: silloin olin sitä, silloin tapahtui tätä ja tein näin — oli rakkautta ja elämän sykettä. Olen huomannut, että monella ei ole mitään kerrottavaa tästä hetkestä tai viime vuosista. Tulevaisuutta peilataan viitauksella: Mutta tulee vielä aikoja että —

Jokainen meistä muistaa nähneensä ilmoituksia, joissa on teksti: Herätys tulee, miten sen saamme? Tai: Tule ja koe, tulet syttyvät. Näitä tekstejä on ollut jokaisella vuosikymmenellä, joilla olen saanut elää. Tuntuu usein siltä, että ihminen haluaisi opettaa Jumalaa: teepä näin! Näin tulee tapahtumaan, kun teemme näin.

Vanhaa Testamenttia lukiessa huomaa saman. Ihminen haluaisi, että Jumala toimisi heidän mielensä mukaan.

Jumala kuitenkin pyrkii huomauttamaan usein: Minä olen Luoja. Minä olen päättänyt. Minun ovat ajat ja hetket. Minä kutsun omani luokseni.

Mitä aikoja tulee? Vastaus aiempaan: tulee vielä aikoja, että — saisin herätä uuteen aamuun. Meillä jokaisella on erilaisia toiveita omasta elämästämme ja elämästä yleensä. Monelle on tärkeää, että saa nähdä uuden armon päivän. Voisiko elämä olla niin yksinkertaista, että sanoisimme joka aamu: Tässä olen Herrani, olkoon päiväni sinun. Itselläni on hetkiä, jolloin toivon, että tapahtuisi jotakin tärkeää. Joskus tuntuu hyvältä, että saa huomata olevansa pidetty ihmisenä.

Olin vaihteeksi TV-kuvauksissa. Siellä meni kolme tuntia. Tuntuu mukavalta, kun soitetaan ja kysytään mukaan. Vaimoni kanssa illalla pohdimme edesmenneitä poliitikkoja, muusikoita ja huippu-urheilijoita. He ovat poissa. Olla suosittu, tunnettu tai hyvä jossain, se on katoavaa. Mikä on tärkeää elämässämme? Totesin: pienet asiat, vaikkapa lastenlapset. Vaimoni sanoi: ei, kun juuri ne ovat niitä suuria asioita.

Mielikuvamme vaihtelevat. Mikä on tärkeää ja olennaista? Mikä pientä tai suurta? Mikä tärkeää tai vähemmän tärkeää? Tuota asiaa pohdin myös kerhomme kannalta. Ikärakenne on se, mikä on. Mitä jäsenemme kaipaavat ja tarvitsevat? Kerho on yhtä kuin sen jäsenet. On harhaa, että olisi tärkeää olla tunnettu tai menestynyt. Yhdistys ei ole yritys jonka tulee menestyä. Jäsenet eivät ole työntekijöitä, joiden tulisi olla tehokkaita tai tuottavia.

Yhdistystoiminta on parhaimmillaan positiivista yhteisöllisyyttä. Jäsenet ovat aina arvokkaita ja tärkeitä. Heitä ei mitata aktiivisuudella. Yhteisöllisyyttä on myös se, että emme näe aina toisiamme. Kerholehti on yksi yhteisöllisyyden ylläpitäjä. Otsikkoni, päätoimittajan matkassa, on osoitettu sinulle. Koko lehti on kuvausta kerhostamme. Lehden kautta olet matkalla kerhon toiminnassa. Kiitos jälleen, että olet mukana. Ole siunattu oman elämäsi tässä hetkessä. Olet tärkeä, Jumalan luoma lapsi hänen perheessään.

Jukka Parkkinen

Gospel Riders

ISSN 1235-3477

Jäsenlehti

Päätoimittaja:

Jukka Parkkinen

044 045 1001

soittaa@gmail.com

Kansikuva: Jukka Parkkinen

Mainosmyynti: Euroll Oy/Reijo Ruotsalainen,
0400-562 088 reijo.ruotsalainen@gmail.com

Julkaisija: Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry

Painopaikka: Ab Forsberg-Rahkola Oy, Pietarsaari

Seuraava kerholehti ilmestyy maaliskuussa 2022. Aineistopäivä on 15.2. 2022. Aineistot on toimitettava PeeTeelle osoitteella peete.juntumaa@gospelriders.fi.

Puheenjohtajan palsta

Mika Saarinen

Koska matka oli hauska niin...

Gospel Riders -tapahtumasta kotiin päin ajellessa oli mukava pureskella tapahtuman antia, tätä ihmeellisen kummallista ystävyyttä sekä yhdessä koettuja ja jaettuja asioita. Tuli taas kerran todettua, että kyllä kannattaa lähteä pidempäänkin matkaan, jotta pääsee tapaamaan kerhokavereita nenäkkäin. Kesäaikaan kyseessä voi olla yhteinen prätäkäreisy, ja näin talviaikaan ehkä kokoontuminen muuten vain yhteisten asioiden ääreen. Niin tai näin, yhdessä vietettyä aikaa ei korvaa mikään!

Kerhossamme on hyvä olla, koska suhtautuminen toinen toiseemme on hyväksyvää, välittävää ja arvostavaa. Vaikka käyttäytymisemme toisiimme kohtaan voi joskus olla taitamatonta ja kömpelöäkin, pyrimme kuitenkin aidosti osoittamaan toisillemme hyvää tahtoa ja tarkoitusta. Keskenäisiähän me kaikki olemme ja opettelemme yhdessä. Usein toki menee jo aika hyvin. Veljellinen rakkaus on vilpitiön. Emme paina toisiimme odotuksillamme ja vaatimuksillamme, vaan pikemminkin nostamme, rohkaisemme ja kannustamme toisiimme, oli kyse sitten uskon tai elämän

kamppailuista, tai joskus jopa moottoripyöräilyn eteemme heittämistä haasteista.

Elämä kaikkinne kuoppineen ja ojaanajoinnekin on elämää suhteessa toisiimme ja suhteessa Jumalaan. Elämme Jumalan valtakunnassa jo nyt matkaa tehdessämme, emme vasta sitten perillä taivaassa. Ystävälläni Matilla oli tapana muistuttaa pyörien päälle noustessamme, että nyt olemme perillä. Sama sopii taivasmatkaamme: matkalla ollessamme elämme jo Jumalan valtakunnassa ja koemme vanhurskautta, rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä.

Matkantekoamme katsotaan maailmassa tarkkaan. Jos matkalaisilla näyttää olevan kovin ikävää, kutsu mukaan ei kovin montaa kuljijaa innosta, olipa määränpää millainen vain. Jos taas matka on täynnä Jumalan elämää, niin tilanne on aivan toinen. "Kaikki katkeruus, kiukku, viha, huuto ja herjaaminen, kaikenlainen pahuus olkoon pois teistä. Olkaa toisianne kohtaan ystävällisiä ja hyväsydämiisiä ja antakaa toisillenne anteeksi, niin kuin Jumalakin on Kristuksessa antanut teille anteeksi" (Ef. 4:31–32, RK).

Mika

Kuva: M.S.

Tapahtumakalenteri 2022

Gospel Riders -tapahtumia:

- 11.-13.3.** Motoristin huoltopäivät (alustava päivämäärä)
kevätkesä
21.5. Ajokoulutuksia
 Kevätkokous (alustava päivämäärä)
8.-10.7. Message of Joy meeting (MOJ), Murikanranta, Teisko, Tampere

Muita tapahtumia:

- 4.-6.2.** MP22 Moottoripyörämessut, Helsinki
5.-6.3. Pori Motor Show
9.-10.4. Keski-Suomen MP-näyttely, Jyväskylä
23.-24.4. MP-näyttely, Kuopio
7.5. Lieto Drive-in
1.-3.7. Imatranajo
4.-7.8. European Motorcyclists for Christ Rally (EMC), Kasterlee, Belgia

Sisällysluettelo

- 2 Pääkirjoitus
- 3 - Puheenjohtajan palsta
- Sisällysluettelo
- Tapahtumakalenteri
- 4 Päätoimittajan matkassa
- 6 Kiitoskirjot
- 7 Syyskokous on yhteisöllisyyttä
- 8 Vastuunkantajapäivät yhdisti ja vahvisti
- 9 Matkalla Oulussa
- 10 Sanomaa ilman puheita
- 11 Naisten Pystymettä mukavuuksilla
- 12 Videoiden takaa
- 14 GR-motoristien saaristoterveiset
- 15 - Pastorin palsta
- Tietosuoja vai tietoturva?
- 16 - Uusia jäseniä
- Alueosastot ja yhteystiedot

Päätoimittajan matkassa

Voikkaan kirkossa Tuomasmessussa luetaan rukouspyyntöjä. Yksi rukous on: kiitos isänmaasta, kiitos itsenäisestä Suomesta. Tämän lehden ilmestyessä on taas yksi itsenäisyyspäivä takana.

Kesän matkoilla halusin käydä eräällä muistomerkillä. Miellessäni oli lapsuuden tarina Sven Dufvasta, siitä, kuinka hän taisteli.

Muistomerkillä kymmenisen kilometriä etelään on myös elämäni ensimmäinen virkapaikka. Olin seurakunnan nuorisohjaaja. Edellinen pesti oli toimi opetusupseerina Savon Prikaatissa.

Meillä jokaisella on muistoja elämämme varrelta. Olemme syntyneet johonkin maahan ja kasvaneet tiettyssä kulttuurissa. Erilaiset uskonnolliset ryhmät ovat vaikuttaneet elämäämme.

Pääkirjoituksessa mainitsen, että koko tämä lehti on kertomusta matkalla olost, kerhon toiminnasta ja menneen kesän muistoista. Tämän sivun kuvat antavat sinulle mahdollisuuden olla mukana osassa Gospel Riders -kerhon kesää. Hyvää matkaa!

Jukka Parkkinen

Onhan minulla ollut monta moottoripyörää ja useita Gold Wingejäkin. En koskaan osannut haaveilla siitä millä nyt saan ajaa, mielestäni tämä Wingi on kuitenkin maailman hienoin ja se palvelee hyvin. Kun pysähdyn tällä Suomi-pyörällä, on kyse-lijöitä aina ympärillä. Silloin voi olla Jumalan lähettiläänä juuri aidoimmillaan. Kysyjä on kiinnostunut. Kuva: Jukka Parkkinen

Motoristikirkot kuuluivat kesän ohjelmaan. Lammien motoristikirkko on saanut nauttia kauniista säästä usein. Pieni sadekin on vain piristänyt. Lammilla tarjotaan suosittua suomalaista kesäruokaa, grillimakkaraa. Kahvia ja herkkuja unohtamatta.

Kuva: Jukka Parkkinen

Päätoimittajana ja aluevastaavana saa olla moottoripyörällä monessa mukana. Kaakon motoristeja ABC Pyhtää. Alueen viikkoajelut tiistaisin ovat mukavia ja alueen porukkaa yhdistäviä. Kaakon alue ylettyy Kouvolaan Loviisaan ja Virolahdelta Taavettiin.

Kuva: Jukka Parkkinen

Ilpo ja Virve Varha saavat kesällä nauttia pyöräilystä Suomen lisäksi Espanjassa. Seurana hyviä GR-ystäviä: Kaisa Saarentola, Susanna Luomavuori ja Juan García Martínez.

Kuva: Juan García Martínez

Kaakon alueella on tapana tarjota vieraille lettuja. Markku Hallikas lettumestarina, kun Lahden alue vieraili Koriolla Gospel Riders Kaakon kerhotilassa.

Kuva: Jukka Parkkinen

Motoristikirkko Keuruulla oli raikkaassa säässä. Tunnelma lämmin ja yhteisöllinen.

Kuva: Jukka Parkkinen

Kari Häkkinen on puolisonsa Hannelen kanssa reissannut kesällä etelästä pohjoiseen. Kuva Keski-Euroopan Alpeilta.

Kiitoskirkko

Keuruulla pidetty ajokauden päätöskirkko oli sään puolesta raikas. Sisällä 1700-luvun puolivälissä rakennetussa kirkossa oli myös vilpoista. Lämmitystä ei ollut. Mutta tunnelma taas oli lämmin, niin kuin aina, kun saamme kokoontua yhteen.

Kirkossa on yleensä helppo yhtyä pastoreiden puheisiin, mutta nyt olin yhdestä asiasta eri mieltä. Kirkkoherra Ossi Poikonen kertoi, että hyvä moottoripyörä on sellainen, jota voi koko ajan vähän rassata tai tuunata, että se tuntuu omalta. Minä en enää jaksaa rassata. Minulle hyvä motukka on sellainen, että kun napista painaa, se lähtee aina käyntiin. Isot katteet on hyvä olla, jotta ilmavirtaa ei tule kehoon. Silloin se tuntuu omalta. Hyvästä autosta olimme myös eri mieltä.

Muuten olimme samoilla linjoilla. Ossi Poikonen muistutti ihmisen vajavuudesta ja siitä, kuka meitä remontoi ja eheyttää. Jumalan suunnitelma ja sanoma Jeesuksen armosta on tänäkin päivänä se, mitä tarvitsemme. Ottamalla vastaan parhaan huoltajan saamme myös ikuisen lahjan Jumalan luona. Rempattavaa meissä on aina. Tekeekö Jumala näin meistä sellaisia, että hän näkee ja kokee meidät omakseen?

Kiitoskirkko on aina pyhitetty kiitokselle. Ajokausi voi jatkua vielä, mutta yhdessä kuitenkin kokoonnumme Jumalan eteen kiittämään. Hänen Henkensä hyvyys antaa kullekin meille varatun määröosan. Elämme hänessä ja hänen kanssaan, levosta käsin, Kristuksen sovitusta muistaen ja ilosanomaa vieden kukin omalla tavallamme.

Kiitoskirkko Keuruulla yhdisti hyvin kerhoamme. Yhdessä koettu on yhdessä elettyä. Sinulle, joka et päässyt mukaan: voit olla lehden kautta mukana tapahtumassa muutaman kuvan ja pienen tekstin muodossa. Sinua on myös muistettu, vaikka et ollut läsnä. Ole turvallisista mielin, Herra on kanssasi.

Kirkkoherra Ossi Poikonen palveli kiitoskirkossa, joka pidettiin Keuruun vanhassa kirkossa. Ennen tilaisuutta Poikonen piti mielenkiintoisen esitelmän kirkosta ja sen historiasta.

Syyskokous on yhteisöllisyyttä

Kuvassa oikealla hallitukseen valittu Kari Kallio.

Vasemmalla Päivi ja Jouni Karjunen. Jouni valittiin uudeksi hallituksen jäseneksi.

Kerhollamme on kaksi sääntömääräistä kokousta: keväällä ja syksyllä. Syksyllä valitaan tulevan vuoden hallitus ja hyväksytään toimintasuunnitelma ja talousarvio. Yhdistyksen kokoukset ovat mielestäni parhaimmillaan juurikin toistemme tapamista varten. Toki viralliset asiat on aina hoidettava, mutta toistemme näkeminen ja kuulumisten vaihtaminen ovat myös tärkeitä. Se, että olemme toisistamme kiinnostuneita, on eheyttävää terapiaa. Samoin kohtaamamme lähimmäisenrakkautta on hengellisen elämämme rakennuspuuta. Kaikki vanhemme joka vuosi. Iän myö-

tä tärkeät arvot ovat kultaa. Jeesuksen sanoin: rakasta lähimmäistäsi.

Kokous valitsi hallitukseen uusina jäseninä Jouni Karjunen ja Kari Kallion. Kari on toiminut aiemmin varajäsenenä. Minna Järvinen valittiin jatkamaan hallituksessa. Hallituksen jäsenten toimikausi on kaksi vuotta. Hallituksessa jatkavat Mika Saarinen puheenjohtajana sekä Jukka Parkkinen, Juha Endén ja Ari Lehtinen. Varajäseneksi vuodelle 2022 valittiin Timo Nikko ja Hannu Suomi.

Jukka Parkkinen

Kokoukseen osallistui 43 kerhon jäsentä.

Larsmo 19. - 21.11.2021

Vastuunkantajapäivät yhdisti ja vahvisti

Kuva: Jens Sjöland

”Kerho ei ole merkityksellinen siksi, että se on suuri. Kerhosta voi tulla suuri, jos se on merkityksellinen.” Nämä sanat lausui kerhomme puheenjohtaja Mika Saarinen vastuunkantajapäivillä Larsmossa marraskuussa.

Saavuvin paikalle perjantaina hyvissä ajoin, ja siellä olikin jo kourallinen tuttuja ihmisiä paikalla. Reijo Ruotsalainen otti osallistujat vastaan, hoiti majoittautumiset ja puuhasi keittiössä.

Perjantai-iltana lauloimme, rukoulimme ja kävimme läpi kuuluisia kuka pidemmän, kuka lyhyemmän kaavan mukaan. Tästä syntyi heti lämmin yhteishenki. Rolf ”Uffe” Lindqvist muusikkoystävienne säesti lauluja. Ilta palapöydässä yksi porukka pölyytteli soraa ja korjaili pyöriä puheissaan yli puoleen yöhön.

Syvällistä ja kevyttä

Aamulla väkeä saapui lisää. Lopulta meitä oli yhteensä 26. Aino Lindqvist johdatti meidät aamuhartaudessaan syville vesille Kolossalaiskirjeen toisen luvun myötä. Täs-

tä kerhomme puheenjohtaja johdatti meidät Hengen hedelmän (Gal. 5:22–24) äärelle. Keskustelimme hedelmän — rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys ja itsehillintä — eri muodoista ryhmissä ja pohdimme, miten ne voisivat vaikuttaa ihmisten kohtaamiseen erilaisissa tilanteissa.

Itse toin esiin ajatuksia tämän ajan ihmisten kohtaamisista, taustalla kokemukset työstä nuorten aikuisten parissa. Hengen hedelmän eri osa-alueet ovat erittäin tärkeitä heitä kohdatessa. Moni nuori aikuinen on valmis kuulemaan evankeliumia, kun on saanut kokea olevansa tärkeä, välitetty ja arvokas. Moni kaipaa näitä asioita tänä päivänä kaiken myllerryksen keskellä. Pohdin myös sitä, näemmekö ihmisessä ensin hänen syntinsä vai Jumalan mestariteoksen, jonka Jumala haluaa restauroida.

Keskustelu Hengen hedelmästä polveili runsaasti ja pohdimme asiaa eri näkökulmilta. Mikä on Jumalan työtä, mikä osa ihmisen omalla va-

linnalla? Jumala saa Pyhän Henkensä kautta meissä aikaan tahtomista ja tekemistä, mutta meidän tulee suostua kasvuun. Pohdimme myös, ovatko Hengen hedelmän eri ilmenemismuodot joiltakin osin riippuvaisia toisistaan. Ja voisivatko ne ollakin Kristuksen ominaisuuksia? Hyvyys ei olisikaan omaa hyvyttämme, vaan Kristuksen hyvyttä meissä. Rakkaus ei meidän inhimillistä rakkauttamme, vaan Jumalan rakkauden kasvua meissä. Tämä havainto vapauttaa meidät omasta punnertamisesta ja puseruttamisesta.

Ihmisten kohtaamisesta puhuessamme pohdimme Jeesusken tapaa kohdata Sakkeus, samarialainen nainen ja syntinen nainen Siimeonin luona. Reijo ehdotti minulle, että asiasta olisi hyvä kirjoittaa käsikirja. Tämä jää harkintaan.

Ulkoilutaulla Maarit Filppula piti meille hauskat silly gamesit. Pääsimme liikkumaan yhdessä ja innostumaan hauskoista lajeista. Mukaan heittäytymisestä ja leikkimielisyydestä tuli kehuja. Herkullisen joulupäivällisen jälkeen oli ehtoollistilaisuus. Illalla oli mahdollisuus saunomiseen savusaunassa tai perinteisessä.

Perimmäisiä kysymyksiä

Aamuhartaus vei jälleen syviin vesiin, kun Pike Saarinen johdatti meidät mielen linnakkeiden voittamiseen. Teimme tärkeitä oivalluksia omasta historiastamme. Saimme myös ymmärrystä siitä, miksi mieleemme ei aina

vapaudu täysin uskoontulon myötä, vaan lapsuutemme, menneisyytemme ja kokemustemme vuoksi saatamme kaivata jopa pitempää kristillistä sielunhoitoa tai terapiaa. Tai terapiaa ylipäätään.

Pohdimme päivien aikana myös sitä, miten kerhomme voisi olla yhä enemmän valona tässä pimenevässä maailmassa. Miten voimme tuoda toivoa toivottomille ja tukea myös oman kerhomme jäseniä hengellisessä kasvussa ja elämän vaikeissa tilanteissa.

Yhtenä tärkeänä tekijänä pidimme tällaisia yhteyspäiviä. Saimme jälleen rakentua hengellisesti, henkisesti ja myös fyysisesti. Liian pian tuli lähdön hetki, ja ihmiset lähtivät kohti omaa arkeaan siunausten saatelemana. Kiitokset järjestäjille ja erityisesti Botnian alueosastolle sekä Reijolle isännöinnistä.

Niin, alussa oleviin puheenjohtajan sanoihin vielä palatakseni: pidimme niitä hyvinä ja tärkeinä. Kerhomme tavoite ei ole olla suuri ja kaunis. Jäsenmäärän kasvu ei ole itsetarkoitus vaan se, että kerho on merkityksellinen jäsenilleen sekä muille motoristeille ja ihmisille. Keskinäinen yhteys ja sen laatu ovat määrää merkittävämpää. Tämä on ollut tunnusomaista kaikki nämä 14 vuotta, jotka olen itse kuulunut kerhoon. Allekirjoitan omalta osaltani täysin Mika Saarisen ajatuksen.

Tulevaa ajokautta odotel-

Mika Tenetz

Isokyrö, Etelä-Pohjanmaan alueosasto

Kuva: Jens Sjöland

Matkalla Oulussa

Kristillinen koulu — mikä se on?

Vastauksen kysymykseeni, mikä on kristillinen koulu, saan parhaiten Gospel Riders -motoristi Mikko Saukoselta, joka on Oulussa toimivan kristillisen koulun rehtori.

– Oulun kristillinen koulu antaa turvallisessa ja vapaassa ilmapiirissä kristillisen arvomaailman mukaista suomalaista, laadukasta peruskouluopetusta. Se toimii hyvässä yhteistyössä Oulun kaupungin, lähikuntien, seurakuntien ja kolmannen sektorin eri toimijoiden kanssa.

– Tavoitteemme on kasvattaa terveitä ja terveet elämäntavat omaavia, vastuuntuntoisia sekä oman ja toisten arvojen ymmärtäviä, sosiaalisia, monikulttuurisuuteen ja kansainvälisyyteen rohkeasti suhtautuvia kansalaisia.

– Päiväkotimme tarjoaman kristillisen varhaiskasvatuksen kanssa rakentuu turvallinen ja yhtenäinen kasvupolku kohti menestyvää aikuisuutta.

Jukka Parkkinen

Oulussa toimii kristillinen koulu, ja samassa pihapiirissä on myös päiväkotit. Lasten varhaiskasvatus ja peruskoulu tukevat näin toisiaan.

Hyvä ruoka parempi mieli

Pohjoisen provinsseihin tuli pari matkaa kesällä.

Oulussa majoitin Hotelli Apollossa. Jouni Lanamäen Apollo kuuluu Best Western -ketjuun. Sanonta ”hyvä ruoka, parempi mieli” sopii jokaisen matkajaajan elämään. Erityisesti hotellien aamiaisen pitää matkajaajan hyvällä mielellä pitkälle päivään.

Pataässä ravintolat ovat tuttuja monelle. Kun nuorena myyntimiehenä reissasin pitkin Suomea, oli tärkeää majoittua mielleisiin hotelleihin. Hyvä ruoka ja hyvät yöunet ovat tärkeitä, että jaksaa olla liikkeellä koko päivän.

Jukka Parkkinen

Minun aamiaiseni on perinteinen: pekonia, prinssinukkeja, lihapullaa ja pariisinperunoita. Tänä päivänä ei aamupala hotelleissa voi olla niin kuin ennen, vaikka itse syönkin vain sen perinteisen. Tarjolla pitää olla paljon kasviksia; vegeä ja hedelmiä. Hotelli Apollo on hienosti ajassa kiinni. Todella monipuolinen aamiainen, ja kaikki pysäköintipaikat on varustettu auton latausmahdollisuudella.

Sanomaa ilman puheita

Vapaa käännös tuttuun lauseeseen: Vaikka te puhuisitte kuin enkelit, viisaasti ja totuudellisesti, mutta teillä ei olisi rakkautta

Kuva ja teksti voivat olla oiva tapa kertoa evankeliumia. Rakkauden sanoma Jeesuksesta voi ilmetä monin tavoin. Tässä ripauksia viestistä, mitä olemme ajokauden aikana jakaneet ilman puhetta.

GR España tytöt El Zorro järvellä.

Naisten Pystymettä mukavuuksilla

Vihdoinkin! Kahden vuoden tauon jälkeen naiset pääsivät Pystymettään. Ulvilan Kullaassa, Silokallion leirikouksessa, kokoonnuttiin syyskuun ensimmäisenä viikonloppuna 18 naisen voimin. Moottoripyöriäkin pärähti parkkiin pitkä rivi.

Järvisen Minna ja Ahosen Riitta olivat loihdineet lämminhenkisen, mukavan viikonlopun meille kaikille. Jälleen kerran Pystymettässä laulettiin, rukoiltiin, itketiin ja naurettiin ihan hulttoman paljon. Yhdessäolo tuttujen kesken jatkui ensi hetkistä lähtien niin kuin parin vuoden taukoa ei olisi ollutkaan. Joukossa oli ensikertalaisiakin, ja he sujahtivat joukkoon kuin vanhat tekijät.

Ylläriin saimme kunnon pläjäyksen terveydenhoidon puolelta, kun hammaslääkäri Maarit Filppula piti tehokurssin

hampaiden hoidosta. Jokaisen beautyboxiin sujahti Oral-hammastahnatuubi kotiin viemiseksi. Todistaminen Jeesuksesta ja ylistys sujuu mukavammin ehjin hampain ja raikkaalla suulla. Lauantaina raamattufriikki kielenkääntäjä evp. Laura Sieppa vaivutti meidät syviin mietteisiin Raamatun äärellä.

Lauantai-illan kohokohta oli miss GR-kisa. Neljä urheaa missikandidaattia asteli estradille voiton maku puhtaissa hampaissa. Jokainen voitti jotakin. Miss GR -tittelin sai tällä kertaa kahden vuoden takainen Miss Hangaround, Raili Vento, joka esiintyi missinimellä Parketikosmetologi Hulda Kuttaperkka. Lienen läheistä sukua Kaakon Kuttaperkka Dreamsille, joka mitteli kisoissa vuonna 2009. Lehdistön ihannetytöksi valittiin Viivi Vandrare Korsnäsin Harrströmistä,

Maarit Filppula. Kannustuspalkinnon sai Pentujengin Paimen Missi Ressu Kanuksen Tassulasta, Kaarina Hevonkorpi-Mäkelä, ja perintöprinsessan paikan valloitti Rva Mänty eli Maila Ansa Varpu Mänty ammattinaan pingottaja Lankaviristä, Anu Endén.

Teljän seurakunnan kappalainen Jarkko Willman viimeisteli yhdessäolomme sunnuntain jumalanpalveluksella aittakirkossa. Vatsat killillään hyvästä, runsaasta tarjoilusta sekä sydän ja mieli sykkyyllään heitimme pallon Jyväskylään, jossa kohtaamme ensi vuonna, jos Heramme niin suo.

Teksti: Meri Pakkanen, GR Kaakko

Kuvat: Maarit Filppula ja Meri Pakkanen

Tuoret missit lehdistön ihailtavina parasvalojen loisteissa.

Maarit Filppula ei kurkistanut suuhun, mutta piti ilmeikkään esityksen hampaiden hoidosta.

Tämä oli Sirpan ja Railin kymmenes Naisten Pystymettä mukavuuksin. Vain ensimmäinen, vuonna 2009 pidetty, jäi käymättä.

Yhdessäolon riemua korona- tauon jälkeen.

Videoiden takaa

Lehden viime numerossa oli juttua GR40-viestiajon ideasta, ja liikkeellekin jo päästiin, Kanteleen koululle. Moni kerholainen lienee katsellut YouTubeista reissun kameramiehen Timo Sundin videopätkiä. Niiden täydennykseksi naputtelen kertolehteen pikku katsauksia reissun etenemisestä. **PeeTee Juntumaa**

Keski-Uusimaa

Kanteleen koululta Pukkilasta me lahtelaiset suuntasimme mutkareittejä pitkin kohti Kera-Grilliä Mäntsälässä. Paikka sijaitsee kauniilla paikalla järven rannalla. Kivoja olivat maisematkin matkan varrella, eikä letkassa vauhtia ole tarkoituksaan pitää ihan ylärajassa. Niillä huudeilla aiemmin asunut Jouni Karjunen totesikin Kera-Grillillä letkan vetäjälle: "Ikinä en ole ajanut tuota väliä noin hiljaa."

Kyse oli erityisesti muutaman kiilsan tiukasta mutkapätkästä Sälinkään ja Hyvinkään välillä.

GR40-ajon ensimmäinen tapaaminen alueväen kanssa ei mennyt ihan toiveiden mukaan. Toisaalta tiesimme etukäteen, että korona mokoma oli juuri pahimmoilleen tehnyt täsmähyökkäyksiä Keski-Uusimaalla. Toisille sattui muuta reissua juuri samalle

Kera-Grilli oli GR40-alue tapaamisten ensimmäinen paikka.

päivälle. Videolle saatiin sentään yksi haastattelu, kun Ari Friman kaarsi customillaan

tapaamispaikalle. Hyvä niin, liikkeelle lähdettiin ja asiaan päästiin.

Helsinki

Toiseen tapaamiseen Helsingin Vuosaareen ajelimme todella maukkaita mutkia ja maisemia myöten Antero Vainion toimiessa edelleen luotsina. Loppumatka oli tosin hiukan erilaista. Itä-Helsingin kadut vaikuttavat merenrantaa lähestyttäessä leveyden suhteen paikoin lähinnä kujilta. Kaikenlaista ajoneuvoakin oli pakkautunut niille ihan ruuhkaksi asti.

Jos ensimmäinen tapaaminen jäi odotettua vaatimatommaksi, niin Kahvila Kampelalla oli kokoontunut jo isomman puoleinen joukko Helsingin GR-kerholaisia.

Muutakin väkeä oli suosituksi osoittautuneessa ravintolassa ylen runsaasti, mutta sekaan mahduttiin.

Kampelalla saatiin purkkiin jo useampi videoklipp. Oli mielenkiintoista tavata sekä vanhoja kerhokavereita että ihan uusia hemmoja. Erityisen iloinen olin yhden kerhon perustajajäsenen, Eira Koposen, tapaamisesta. Sää suosi Vuosaarella, ja tunnelma oli kaikin puolin hieno.

Lähtövaiheessa vähän sattui ja tapahtui. Kun porukkamme alkoi liikkua parkkialueella, muuan kiireinen autoilija lähti samaan aikaan

Kahvila Kampelalla Vuosaarella oli vipinää, muitakin kuin gospelmotoristeja.

pakittamaan vastapäisestä ruudusta. Kусki ei hoksannut, että ryhmämme kuvaaja Timo oli Gessunsa kanssa juuri kohdalla. Pikku pökkäys, kippaus ja maakosketushan

siitä seurasi, muttei vakavampaa. Tuskin edes autokuskin mielenrauhalle, vaikka hän tuntui todella säikähtäneeltä rynnätessään tarkastamaan tilannetta.

Espoo

Ensimmäisen reissupäivän viimeinen etappi oli GR Espoo. Jokunen päivä aiemmin oli ilmennyt, että tapaamispaikaksi aiotussa kuppilassa musiso samana iltana nimekkäämpi artisti, minkä vuoksi luvassa on ruuhkaa. Tuskin mahtuisimme sekaan. Espoolaiset olivat muuttaneet lennossa suunnitelmaa, ja niinpä me Lahden revohkakin suuntasimme eturenkaamme kohti Kirkkonummea. Perillä havaitsimme saman kuin Helsingissä: paikallisia GR-motoristeja oli saapunut ilahduttavan iso joukko. Ja lisää

tippui vielä meidän jälkeemme.

Pöydät notkuivat monenlaisista antimista sisällä ja terassilla. Murkina maistui ja juttu luisti. Pikku videoita syntyi miltei liukuhihnalta. Kun sää edelleen suosi, tunnelma oli täälläkin mitä mainioin. Tuntui, että meidän Lahden motoristien tulon oli todella panostettu sekä henkisesti että käytännöllisesti. Meitä pidettiin kuin piispaa pappilassa, ja vähän niinhän se olikin — olimmehan yhden biker pastorin, Pirjo Ketun, kotona. Ja talon isäntä, Tapio

GR Espoon porukkaa oli paikalla kiitettävästi.

Kyllönen, on kerhon aiempi puheenjohtaja.

Espoon aluetoiminta kuulosti varsin aktiiviselta. Ajelua on viikoittain, ja porukkaa riittää. Täälläkin oli hienoa huomata, että vanhojen tut-

tujen naamojen lisäksi eteen tupsahti tämän tästä uudet kasvot. Tutuiksi tultiin, ja se hän on ajelun lisäksi yksi hienoimpia asioita koko harrastuksessa.

Lännentie

Ensimmäisen reissupäivän jälkeen Lahden porukka alkoi vähitellen supistua. Sunnuntaina meitä kokoontui — kuka mistäkin yöpymispaikasta — Lohjalle Aurlahden rantaan muutama kuski vähemmän. Aurlahti on hieno paikka, jonkinlainen Lohjan riviera. Upea ranta-alue palveluineen tuntui vetävän kulkijoita.

GR Lännentien motoristeja oli paikalla puolenkymmentä. Kaikilta taisimme saada hie- man juttua videolle. Alueen

toiminnan yllä on ollut viime aikoina joidenkin poismuut- tojen vuoksi hieman pilvis- tyvää, tai ainakin kysymys- merkkejä. Saimme kuitenkin videolle juttua myös alueen vastavalitulta tiedottajalta Jari Kupariselta. Homma siis jatkuu, hienoa! Täälläkin ilo tavata ihan uusia kasvoja; no, yksi ainakin.

Tähän tapaamiseen ehti mukaan myös kerhon pu- heenjohtaja Mika Saarinen, hienoa sekkin.

Lohjan Aurlahdessa videoitiin rannassa, ja juttu jatkui kahviku- pin ääressä.

Mieluisa mutka matkaan

Seuraavalla siirtymällä päätimme pistäytyä Raase- porin linnan raunioilla, mu- kana joku lännentieläinenkin. Linnaa lähestyessämme ihmettelimme ja ihailimme paitsi linnaa myös jyhkeää kalliota sen alla. Eipä ole myrskytuulet ja veden piiska- ukset tuhonneet kivimuureja.

Sisäpihalla taas vähän ta- pahtui. Olimme Raimo Kor- remäen kanssa juoneet suunnitelman pienestä juh- lahetkestä. Hänellä sattui olemaan hääpäivä Pirjonsa kanssa. Olin pyytänyt vai- moani Annea keräämään

muutaman kedon kukkasen matkalla raunioille. Siellä sit- ten, Pirjon yllätykseksi, kuk- kakimppu ojennettiin hänen käteensä ja ohjasin ”nuoren- parin” videokameran linssin eteen. Siinä esitin heille hie- man arkisemin sanankään- tein ne tutut kysymykset, tah- dotko? Molemmat tahtoivat edelleen, ja sitähän piti juhli- taa rukouksin, siunauksin ja aplodein koko porukalla.

Sateet olivat harvinaisia tällä reissulla, mutta nyt kipi- timme pyörille pikku ropsun saattelemana.

Raaseporin linnan rauniot oli upea nähtävyys.

Raasepori

Päivän toinen GR-alueen tapaaminen oli Raaseporin Shellillä. Aluevastaava Kaj Klinga pääsi äskettäisistä terveysongelmista huolimatta iloksemme vaimoineen pai- kalle. Tuhdin aterian jälkeen asetuimme huoltamon lasi- terassille tekemään video- haastattelua. Kun homma oli jo hyvässä draivissa, paikan omistaja ilmestyi paikalle ja ilmaisi varsin tiukasti sekä

sanoin että jääkiekkotu- mareilta tutuin käsimerkein, että homma pitää lopettaa välittömästi. Täh? Emme kuulemma olleet kysyneet lupaa kuvata heidän tiloi- saan. No emme olleet. Mistä sitä pieni motoristi-ihminen kaikkea hoksaa. Tulihan siinä hieman nolattu olo, mutta parkkipaikalla viimeistelimme homman ja luovutimme ta- vanomaiseen tapaan GR40-

Raaseporin alueosastoa edusti aluevastaavapariskunta, ku- vassa keskellä.

lipun Raaseporinkin alueelle. Toiminta ei ole ollut vuosiin kovin mainittavaa, mutta sit-

keydestä voisi vetäjille myön- tää jonkinlaisen mitalin.

Turku

Toisen tiiviin GR40-vies- tiajopäivän kolmas tapaa- minen oli Turun alueella, Rantalalan leirikeskuksesta Paimiossa. Ilmeni, että po- rukkaamme ansiokkaasti ja suurella sydämellä isännöi- nyt Hannu Nurmi oli miltei kasvanut kiinni Rantalalan lei- rikeskukseen. Paikka oli tuttu vuosikymmenien ajalta. Han-

nun yhtä hyvä puolisko Satu (mies ja vaimo eivät käsit- tääkseni ole kumpikaan tois- taan parempia tai huonom- pia) oli hommassa mukana.

Samoin Hannele Kauppi GR Turun alueelta. Hänen kanssaan juteltiin antaumuk- sella myös pyörätyypeistä ja malleista sekä niiden sopi- vuudesta itse kullekin.

Videoita syntyi rannan nuotiopaikalla. Rantalassa myös yövyimme, tällä kertaa samassa paikassa koko Lah- den sakkii. Muonahuolto toimi kiitettävästi illasta aamuun. Hyvillä mielin pääsimme starttailemaan koneita maan- nantain pitkäköö siirtymää varten, kohteena Hämeen- linna.

Rantalalan leirikeskuksesta oli lahtelaisia tapaamassa myös Hannele Kauppi.

GR-motoristien saaristoterveiset

Tämän hellekesän kilometrit pyörän selässä eivät päästä huimanneet. Uuden kotipaikan kunnostuksessa vierähti aikaa. Kemiönsaarelta käsin olemme kuitenkin olleet yhteydessä GR-kerholaisiin.

Kesäkuussa saimme ajella Lohjalle tapaamaan Lännentien GR-porukoita ja samalla, haikeissakin tunnelmissa, vaihtaa viestikapuloita. Luovutimme pois aluevastaavan ja tiedottajan tehtävät. Uudeksi tiedottajaksi siunattiin Jari Kuparinen. Kohtaamisessa oli mukana myös GR Lahden motoristeja 40-vuotiskiertueen merkeissä.

Kirkkonummen motoristikirkon pyöräriivistöä.

Motoristikirkot sekä Lammilla että Kirkkonummella elokuussa keräsivät paljon motoristeja.

The Finn Eagles -muusikkoina ja GR-motoristeina saimme palvella Jumalaa ja seurakuntaa musiikin keinoin. Jumalan sanaa jakoivat GR:n omat bikerpastorit. GR Tampereen motoristit yllättivät meidät vierailullaan Kemiönsaareen. Grillimakkara ja kahvi maistuiivat matkailisille, ja reissu jatkui motoristikirkkoon Kirkkonummelle.

Kesän aikana saimme osallistua torievankelointitapahtumiin Salossa, Taalintehtaalla ja Turussa Taiteiden yössä. Loppukesästä emme ajelleet enää moottoripyörällä, mutta jäämme odottamaan ensi kevättä ja uutta pyöräilykautta. Kiitämme Taivaan Isää suuresta varjeluksesta matkoillamme. Kiitämme myös yhteydestä, joka on ollut mahdollista motoristiporukoissa.

Annika ja Jukka Tuomivaara
Kemiönsaari

Heinäkuun puolivälissä koitti oma viisivuotishääpäivämme, joka innoitti lähtemään pyörällä saaristokierrokselle Ahvenanmaalle. Reissulla saimme nauttia mahtavista maisemista, lautoista, ruoasta ja erittäin hyvästä seurasta. Tapasimme ja tutustuimme matkalla Helsingin Moottoripyöräkerhon (HMPK ry) motoristeihin. Saimme kokea iloa saman harrastuksen parissa. Hyvä yhteys syntyi, ja kiitämme heitä monista kivoista hetkistä. Yhteytemme jatkui edelleen, kun porukka innostui tulemaan Kemiönsaaren kierrokselle ja vieraaksemme.

Lammin motoristikirkkoon kokoontui väkeä laajalta alueelta.

Heinäkuussa Kemiönsaarella vieraili HMPK Ry:n motoristeja.

Tampereen gospelridereita vieraili Kemiönsaarella elokuussa.

Pastorin palsta

Valvokaa!

Raamatussa esitetään asioita hyvin harvoin yhtä selkeästi ja voimallisesti kuin enkelten ilmestyessä Beethemin kedon paimenille. He saivat nähdä ja kuulla jotakin yliluonnollista ja mahtavaa. Enkelit, taivaallinen kirkkaus ja taivaalliset sotajoukot julistivat Vapahtajan syntymää. Ja siunaus kuului: "Kunnia Jumalalle korkeuksissa ja maan päällä rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto."

Ehkä tuon ihmeellisen sanoman johdosta Jeesus kehotti niin opetuslapsiaan ja tietysti meitä kaikkia valvomaan. Mitä meidän sitten pitäisi valvoa? Paimenten kokema enkeli-ilmestys valvotti heitä varmasti monta päivää ja yötä. Mutta mihin meidän tulisi kiinnittää huomiomme?

On erittäin suotavaa valvoa omaa hengellistä tilaansa. En nyt tarkoita, että tutkit omia tekojasi, joka sekini voi olla hyödyllistä, vaan sydämesi suhdetta Jeesukseen Kristukseen. Kukaan toinen ihminen ei tiedä eikä näe sydämeesi. Yksin Jumala tietää, ja hänen edessään on hyvä tehdä tiliä elämämme kaikista asioista. Kuten enkelit ilmoittivat, hänellä on hyvä tahto meitä jokaista kohtaan. Armoa ja anteeksiantoa on tarjolla jokaiselle, joka syntinsä tunnustaa ja hylkää. Näin meille luvataan.

Toinen valvomisen paikka on meidän seurakuntayhteytemme. Onko sinulla sen kaltainen yhteys toisiin kristittyihin, että voit aina pyytää keskusteluapua tai esirukousta, jos niitä tarvitset. Ihan yhtä merkittävää on myös oma palvelutehtävä seurakunnassa tai Gospel Riders -kerhon toiminnassa. Näihin liittyen on myös huomioitava oman hengellisen kasvun tarve. Vanha esimerkki sanoo, että yksinäinen puu on vaikea sytyttää ja saada palamaan.

Joku meistä voi ajatella, en minä osaa tai voin tehdä vahinkoa. Kuule, Jeesus auttaa meitä. Jos tämä uskon sanoma on ollut voimassa jo parituhatta vuotta, ei se todellakaan meihin tai meidän virheisiimme pysähdy. Valvo, rukoile ja tee työtä Jumalan armossa. Häneltä me saamme viisauden toimia. Ajattele! Saamme palvella seurakuntaa motoristeja ja kaikkia ihmisiä Jumalan kunniaksi.

Kolmas valvomisen tarkoitus on seurata aikojen merkkejä. Näyttää siltä, että maailma ympärillämme kulkee kiihtyvällä vauhdilla huonoon suuntaan. En halua maalata uhkakuvia tulevaisuudestamme, mutta monet tapahtumat ja ilmiöt kertovat, että tällä maa-planeetalla ei voida hyvin. Yhdeltä osalta on kysy-

myksessä Jumalan sanan merkityksen ja sen arvovallan rapistuminen. Emme enää näe, että ihminen on luotu Jumalan kuvaksi, ja häntä tulisi kohdella niin. Kristittyinä meidän tulisi näyttää esimerkkiä. On hyvä muistaa, ettei Jeesus syrjinyt ketään, ei edes ristin ryöväriä.

Valvomiseen kuuluu myös totuuden ja oikeudenmukaisuuden puolustaminen. Meidänkin sopii tänä päivänä kysyä: Kenen joukoissa seisot? Onko niin, että mekin voimme laulaa koko sydämehtämme: "Herran halvat matkamiehet ystäviksi valitsin –"

Kaikesta huolimatta ja sen johdosta siunattua joulua ja parempaa uutta vuotta 2022.

Timo Virtanen

Koulutusta GR-alueosastojen jäsenrekisterien hoitajille

Tietosuoja vai tietoturva?

Tietosuojan tietosuojavaltuutetun toimisto määrittää tietosuojan siten, että henkilöllä on oikeus henkilötietojensa suojaamiseen. Tietosuoja on perusoikeus. Henkilötietoja ovat muun muassa nimi, kotiosoite, sähköpostiosoite kuten etunimi.sukunimi(at), puhelinnumero, henkilökortin numero ja auton rekisterinumero.

Tietoturva eli tietoturvallisuus tarkoittaa tiedon saatavuuden luottamuksellisuuden ja eheyden ylläpitämistä. Turvattavaa tietoa voi olla tallennettu monin eri tavoin. Digitaalisesti, fyysisinä paperital-

lenteina ja niin edelleen. Tietoturva koskee tiedon suojaamista.

Kerhomme pitää yllä jäsenrekisteriä. Yhdistyslaki velvoittaa pitämään perustiedot yhdistykseen kuuluvista jäsenistä. On tärkeää, että kerhon jäsenet pitävät ajan tasalla omat yhteystietonsa kerhon suuntaan.

Gospel Riders -kerhon vastuunkantajien piirissä koulutusta tietosuojan vaatimuksista ja uuden sähköpostijärjestelmän saloista on pitänyt Kari Kallio. Hän on perehtynyt hyvin EU-lainsäädännön vaatimuksiin tietosuojasta. Yksi kerhon

tietosuojakoulutuksista pidettiin Oronmyllyllä Parikkalassa.

Päivän opetuksen toinen osio oli jäsenrekisterimme Flomembers ja sen sähköpostin käyttö.

– Koulutus oli tarpeellinen ja monipuolinen, mukana ollut Tiina Seitoja totesi.

Jukka Parkkinen

Oronmyllyn koulutuspäivään osallistuivat mm. Kari ja Tiina Seitoja ja Pentti Heikkinen.

Kari Kallio on perehtynyt tietosuoja-asioiden ja kouluttanut kerhomme vastuunkantajia.

